РЕШЕНИЕ

Град София, 22.11.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 136-ти състав, в открито съдебно заседание на тридесет и първи май две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА СТОИЧКОВА

при участието на секретаря Н.Василева, като разгледа докладваното от съдията Н.А.Х.Д. № 10271 по описа за 2017 г., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Нова Броудкастинг Груп“ АД, чрез адв. срещу Наказателно постановление (НП) № РД-1044/16.05.17 г., изд. от Председателя на СЕМ, с което на основание чл.126, ал. 1, вр. чл. 127 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лева за извършено административно нарушение на чл. 16, ал. 1 ЗРТ.

В жалбата са релевирани доводи за отсъствие на адм. нарушение. Поддържа се, че излъченият материал е от обществен интерес и касае лице, което може да влияе на обществото. Показаните кадри целят осмислянето на сериозен етичен проблем. Не били налице предпоставките за ангажиране на отговорност за „повторно“ деяние. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В хода на въззивното производство дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. Поддържа жалбата. Пледира да бъде уважена жалбата и обжалваното наказателно постановление да се отмени, като незаконосъобразно.

Процесуалният представител на въззиваемата страна – юриконсулт оспорва жалбата, пледира пред съда за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление, оспорва възраженията на жалбоподателя, изложени в процесната жалба, като излага аргументи за законосъобразността на обжалваното наказателно постановление.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна като съображенията на съда за това са следните:

Жалбата е подадена от „Нова Броудкастинг Груп“ АД, представлявано от Дидие Щосел, в качеството на изпълнителен директор, чрез адв. т.е от субект с надлежна процесуална легитимация.

Екземпляр от НП № РД-1044/16.05.17 г. е връчен на жалбоподателя по пощата с обратна разписка на 25.05.2017г., надлежно удостоверено с обратната разписка. Видно от поставения щемпел върху самата жалба, същата е депоздирана в СЕМ на 01.06.17 г. т.е. е подадена в преклузивния седемдневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът прие следната фактическа обстановка:

На 07.02.2017 г., в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 69, ет. 6, при преглед на записи от Интегрираната система за мониторинг (ИСМ) на телевизионна програма НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ на доставчика на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД, е установено следното:

На 06.02.2017 г. в рамките на предаването „Господари на ефира“ от 23:16:21 до 23:22:12 ч. е излъчена информация (видео материал, заснет със скрита камера), свързана с личния живот на български гражданин - В Ц (монах Филарет) в сексуален аспект.

Видео материалът, подробно описан в мотивите на обжалваното НП, е прието от наказващия орган, че съдържа кадри, заснети без знанието и съгласието на снимания гражданин, за което свидетелстват негови писма (жалби) до СЕМ. На екран публиката се запознава с реалното съдържание на неговата лична кореспонденция, независимо че е художествено поднесена под формата на “възстановка”.

Публиката проследява негов личен - интимен разговор в домашна обстановка. Зрителите виждат лицето на монаха, полуголото му тяло в цял ръст, както и части от личната му квартира. Интонацията, с която водещите на предаването говорят за него, носи коментарна характеристика.

Наказващият орган е приел, че с разпространението на описаното медийно съдържание на 06.02.2017 г. по програма НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ, доставчикът на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД е допуснал създаване и предоставяне за разпространение на предаване,

съдържащо информация, свързана с личния живот на гражданин, без неговото съгласие, с което е нарушен чл. 16, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

С писмо от 15.03.17 г. представляващият нарушителя е поканен да се яви в СЕМ в 7-дневен срок от получаване на писмото за съставяне и връчване на АУАН. Поради неявяване на представител на нарушителя, АУАН е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Препис от него е връчен на жалбоподателя, като срещу АУАН е постъпило писмено възражение.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля _____ –актосъставител, Решение № РД-0558, АУАН, Заповед № РД-13-98/2016 г., възражение от „Нова Броудкастинг Груп“ АД, жалба до СЕМ, покана за съставяне на АУАН, НП № РД-10-47/14 г., Решение по НАХД № 23884/15 на СРС, Решение по КНАХД № 4301/16 на АССГ, както и приобщените на осн. чл.283 НПК писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че възприетата от АНО фактическа обстановка е установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото. Съдът кредитира напълно показанията на разпитания свидетел _____, като намира същите за пълни, логични и последователни, кореспондиращи с описаната фактическа обстановка в АУАН и НП. Свидетелката потвърждава, че проверката е извършена от нея, като тя е установила непосредствено нарушението.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от което следва, че съдът проверява законосъобразността - дали правилно са приложени процесуалният и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез съставяне на АУАН и издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове.

Въз основа на извършена служебна проверка по отношение на описаното нарушение на 16, ал. 1 ЗРТ, за което на жалбоподателя е наложена санкция на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 ЗРТ, съдът приема, че АУАН и НП съдържат изискуемите от ЗАНН реквизити. Посочени са подробно и изчерпателно обстоятелствата, при

които е извършено нарушението, посочена е нарушената законова разпоредба. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

~~Спазени са предвидените в чл. 34 ЗАНН давностни срокове.~~

От приложените по делото писмени доказателства - Решение № РД-0558/2017 г. и Заповед № РД-13-98/2016 г. се установява, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

Съгласно чл. 126, ал. 1 ЗРТ (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм. и доп., бр. 93 от 2005 г., изм., бр. 12 от 2010 г.). (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2011 г., бр. 27 от 2013 г., в сила от 1.04.2013 г.) За нарушение на разпоредбите на чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75 ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.

(2) За нарушение на разпоредбата на чл. 9, ал. 3 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 7000 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 или 2 имуществената санкция е в двоен размер.

Съгласно чл. 16 от ЗРТ - (1) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги не могат да създават и предоставят за разпространение предавания, съдържащи информация, свързана с личния живот на гражданите, без тяхно съгласие.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Доставчиците на медийни услуги могат да включват в предаванията си информация в публичен интерес относно личния живот на граждани, осъществяващи правомощия на държавни органи, или на граждани, чиито решения имат влияние върху обществото.

В процесния случай, от обективна страна на 06.02.2017 г., в рамките на предаването "Господари на ефира" от 23:16:21 до 23:22:12 ч., е излъчено предаване, съдържащо информация (видео материал, заснет със скрита камера), касаеща личния живот на В Ц (монах Филарет). Показано е лицето на гражданина, съдържанието на проведения от него личен разговор, части от дома му.

Описаното съставлява, според съда, нарушение на чл. 16, ал. 1 ЗРТ, тъй като не попада в предмета на изключението по чл. 16, ал. 2 ЗРТ. Гражданинът, чийто личен живот е предмет на предаването, несъмнено не осъществява правомощия на държавен орган. Действително, както акцентира жалбоподателят, Ц е монах, но съдът не споделя

доводите, че се касае за лице, чиито решения имат влияние върху обществото. Гражданинът В Ц (монах Филарет) не е представител на висшия клир, нито е лице с висш духовен сан, за да се приеме, че може да взема решения, оказващи влияние върху обществото като цяло. В този смисъл - той не е публична личност. Несъмнено не е било налице и съгласие от страна на засегнатото в предаването лице за излъчване на процесния видео материал, видно от подадените от него жалби.

С оглед горните изводи, от обективна страна, доставчикът на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД е допуснал създаване и предоставяне за разпространение на предаване, съдържащо информация, свързана с личния живот на гражданин, без неговото съгласие, с което е нарушен чл. 16, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията. Съгласно чл. 17, ал. 1 ЗРТ, отговорността за съдържанието на медийните услуги се носи именно от доставчиците им – в случая жалбоподателят „Нова Броудкастинг Груп“ АД.

Налице са предпоставките за налагане на имуществена санкция на дружеството- жалбоподател, тъй като при условията на чл.83 ЗАНН е достатъчно констатирането на извършеното нарушение, без да се изследва кое е административноотговорното лице и има ли вина то за извършването на деянието.

Правилно и законосъобразно отговорността на жалбоподателя е ангажирана за повторно нарушение по см. на чл. 126, ал. 3 ЗРТ. Съдът споделя изцяло мотивите на наказващия орган за наличие на „повторност“ по см. на § 1, т. 33 ДР на ЗРТ. Налице е предходно НП № РД-10-47/ 02.12.2014 г., с което на жалбоподателя „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена санкция за идентично нарушение в размер на 3 000 лв. Въпросното предходно наказателно постановление е потвърдено от съда и влязло в сила на 14.07.2016 г. (по силата на Решение от 22.01.2016 г. на СРС по н.а.х.д. № 23884/ 2014 г., оставено в сила с Решение № 5046/ 14.07.2016 г. на АССГ по к.н.а.х.д. № 4301/ 2016 г.), а процесното нарушение е извършено на 07.02.2017 г., т.е. в едногодишния срок от влизане в сила на НП РД-10-47/ 02.12.2014 г.

С процесното НП на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 6 000 лева. Това е и минималният размер на санкцията при повторно нарушение, съгл. чл. 126, ал. 3 ЗРТ. С оглед на това, не са налице предпоставки за намаляване на наложената санкция.

По изложените аргументи съдът прие, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-1044/16.05.17 г., изд. от Председателя на СЕМ, с което, на основание чл.126, ал. 1, вр. чл. 127 ал. 2 от ЗРТ, на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е ~~наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лева за повторно извършено административно нарушение по чл. 16, ал. 1 от ЗРТ.~~

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – град София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

19.12.2017

19.12.2017

РЕШЕНИЕ

№ 2368

гр. София, 05.04.2019 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- СОФИЯ- ГРАД. X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ. в
публично заседание на 08.03.2019 г. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА ЦАНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: НАТАША НИКОЛОВА
ЕЛЕОНОРА ПОПОВА.

при секретаря Ирена Йорданова и с участието на прокурор Милен Ютеров, като разгледа докладваното от съдия ЕЛЕОНОРА ПОПОВА КНАХД № 1227, по описа за 2019 г., за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано по жалба на „Нова Броудкастинг груп“ АД със седалище гр. София, чрез процесуален представител, срещу съдебно решение от 22.11.2018 г. по нахд № 10271/2017 г., постановено от СРС, НК, 136-ти състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № РД– 10- 44 от 16.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер 6 000 лв. на основание чл. 126 ал. 1, във връзка с чл. 127 ал. 2 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ), за нарушение на чл. 16, ал. 1 ЗРТ.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, поради наличие на вътрешни противоречия в мотивите на съдебния акт. Излага съображения по същество, твърдейки, че неправилен бил извода на СРС, че излъченият материал не касаел лице, чиито решения имат влияние върху обществото, тъй като не е бил представител на висшия духовен клир. Позовава се на решение от 16.02.2017 г. на Св.Синод, с което на монах Филарет е наложено църковно наказание. Цитира се решение на Европейския съд за правата на човека /дело Haldimann and others v Switzerland/, което не било обсъдено в атакувания съдебен акт. Моли, оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява. В депозирани от процесуален представител на „Нова Броудкастинг груп“ АД писмени бележки се поддържа касационната жалба с искане за отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на посоченото НП.

В съдебно заседание ответникът по касация СЕМ, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Изразява становище, че решението на СРС е законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Ето защо съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че по делото е безспорно установено извършено административно нарушение от жалбоподателя, по чл. 16, ал. 1 ЗРТ, като е възприел изцяло фактическата обстановка, описана в АУАН №НД-01-26/30.03.2017г., пресъздадена и в издаденото въз основа на акта наказателно постановление № РД– 10- 44 от 16.05.2017 г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), а именно:

На 07.02.2017 г., в административната сграда на СЕМ - гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 69, ет. 6, при преглед на записи от Интегрираната система за мониторинг (ИСМ) на телевизионна програма НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ на доставчика на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД, контролните органи установили, че на 06.02.2017 г. в рамките на предаването "Господари на ефира" от 23:16:21 до 23:22:12 ч. е излъчена информация (видео материал, заснет със скрита камера), свързана с личния живот на български гражданин- В. Ц. (монах Филарет) в сексуален аспект.

Видео материалът, подробно описан в мотивите на обжалваното НП, е прието, че съдържа кадри, заснети без знанието и съгласието на снимания гражданин, за което свидетелстват неговите писма (жалби) до СЕМ. На екран публиката се запознава с реалното съдържание на неговата лична кореспонденция, независимо че е художествено поднесена под формата на "възстановка".

Публиката проследява негов личен- интимен разговор в домашна обстановка. Зрителите виждат лицето на монаха, полуголото му тяло в цял ръст, както и части от личната му квартира. Интонацията, с която водещите на предаването говорят за него, носи коментарна характеристика.

Прието е, че с разпространението на описаното медийно съдържание на 06.02.2017 г. по програма НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ, доставчикът на медийни услуги „Нова Броудкастинг Груп“ АД е допуснал създаване и предоставяне за

разпространение на предаване, съдържащо информация, свързана с личния живот на гражданин, без неговото съгласие, в нарушение на чл.16, ал.1 ЗРТ.

Районният съд е събрал релевантните към спора доказателства и доказателствени средства, и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ.– чл. 57 ЗАНН. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда.

Предвид изложеното неоснователни са направените оплаквания, извеждащи отменителното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК /допуснато съществено нарушение на процесуални правила/.

Касационната инстанция обаче намира, че при така установените факти е неправилен крайният извод на първостепенният съд, че ТД „Нова Броудкастинг Груп“ АД е осъществило от обективна страна състав на административно нарушение по чл.16, ал.1 ЗРТ, за което е била ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице.

За да приеме това, намира за нужно да отбележи, че в Преамбюла на Конституцията несъмнено достойнството на личността е въздигнато във върховен принцип. Достойнството като присъщо на човешката личност, от което произтичат равните и неотменими права на всички членове на човешкото общество, е признато и в Преамбюла на Всеобщата декларация за правата на човека и на международни договори, по които България е страна- Международния пакт за икономическите, социалните и културните права и Международния пакт за гражданските и политическите права, Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Принципът на неприкосновеност на личния живот е регламентиран в чл. 32 от Конституцията на Република България, според който личния живот на гражданите е неприкосновен, всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име. Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи. Разпоредбата на член 8 от КОНВЕНЦИЯ за защита на правата на човека и основните свободи съдържа правото на зачитане на личния и семейния живот на всеки. В контекста на това в чл.10, т.2 от Конвенцията, е предвидена възможност за допустимо ограничаване на свободата на изразяване на мнение, с цел защита репутацията на другите.

Същевременно обаче следва да се съблюдават и създават засилени гаранции за поддържане на плуралистичния обществен дебат по важни за развитието въпроси, както и за свободата на словото /в каквато насока има множество произнасяния на Европейският съд по правата на човека в Страсбург/. Съгласно Решение № 7 от 04.04.1996 г. к.д. № 1 от 1996 г. на КС на РБ / и по-ранното р.№ 15

от 28.09.1993 г. по к.д.№ 17 от 1993 г. на КС на РБ/, проекция на декларираното в ЕКЗПЧОС. значението на т.нар."комуникационни права" е фундаментално. Част от тези права и е правото да се търси и разпространява информация. Конституционният съд (КС) е приел, че трябва да се прави разлика между ~~обществен интерес от факти и информация, които обелужват обществената~~ дискусия, и такива по отношение на които интересът е равнозначен на любопитство. Посочил е и че конституционното ограничение по чл. 32 ал. 1 не означава, че не може да бъде осъществявана публична критика. При това законодателят е поставил известни "граници" за упражняване на това право с оглед общите правила, свързани с реализирането на личните права и свободи на гражданите. В разпоредбата на чл.10, ал.1 ЗРТ са заложили принципите, от които следва да се ръководят доставчиците на медийни услуги при осъществяването на своята дейност, а именно: 1. гарантиране на правото на свободно изразяване на мнение; 2. гарантиране на правото на информация; 3. запазване на тайната на източника на информация; 4. защита на личната неприкосновеност на гражданите; 5. недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите; 6. недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак; 7. гарантиране на правото на отговор в програмите; 8. гарантиране на авторските и сродните им права в предаванията и програмите; 9. съхраняване на чистотата на българския език. Съгласно чл. 17 ал. 2 ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на тези принципи.

Сочената за нарушена материалноправна норма на чл.16, ал.1 ЗРТ съдържа забрана за доставчиците на медийни услуги да **създават и предоставят за разпространение предавания, съдържащи информация, свързана с личния живот на гражданите, без тяхно съгласие.** Изключение от този запрет се съдържа в ал.2 на същия член, съгласно която „Доставчиците на медийни услуги могат да включват в предаванията си информация в публичен интерес относно личния живот на граждани, осъществяващи правомощия на държавни органи, или на граждани, чиито решения имат влияние върху обществото.“

В § 1 т. 21 от ДР на ЗРТ, за нуждите на регулираните обществени отношения е дадена легална дефиниция на понятието "Личен живот"- животът на човек в семеен, здравен и сексуален аспект. В конкретния случай излъченият материал, за който е санкциониран жалбоподателя, не се спори, че касае личния живот на В. Ц. -монах Филарет в сексуален аспект.

Според разбирането на този състав на съда, включването в конкретното предаване от страна на доставчика на медийна услуга на информацията с процесното медийно съдържание относно личния живот на В. Ц. - монах Филарет, е в публичен интерес, доколкото поведението на последния оказва влияние върху обществото. Т.е. налице е изключението, визирано в ал.2, пр. последно на чл.16 ЗРТ. И това е така, тъй като излъченият материал разкрива

личният живот в сексуален аспект не на физическото лице В.

Ц . а проекцията на поведението на В. Ц в качеството му на монах с монашеско име Филарет. Не може да се приеме, позицията на медийния регулатор, обективизирана в наказателно постановление № РД- 10- 44 от 16.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), че независимо от по- особения статут на гражданина /православен монах/, разпространената информация за сексуалния му живот не е от толкова значим обществен интерес, че да се пренебрегнат основни конституционни принципи, свързани с правото на личен живот, правото да не бъде фотографиран без негово знание и съгласие.

По делото, не се претендира, че монах Филарет е представител на „висшия клир“ или лице с „висш духовен сан“. Йерархическата принадлежност на лицето обаче не може да се поставя като единствен критерий, от който да се извлече дали взетите от този субект- духовно лице решения/поведение относно сексуалния му живот, могат да окажат влияние върху обществото като цяло. В последната хипотеза на чл.16, ал.2 ЗРТ, законодателят не е поставил изискване за качеството на лицето, чиито лични права се засягат от съответната медия, а доколко конкретното му поведение засяга значими обществени отношения, влияещи на обществената нагласа.

Априори, в конкретния случай не може да се заключи, че излъченият материал е обслужвал „простото любопитство“ към личния живот на В.

Ц а е създаден и излъчен, с оглед възникнала сериозна обществена дискусия, относно етичните, морални и духовни /християнски/ ценности на един монах, който е призван да бъде пример за подражание на миряните. Ето защо, намесата в личната сфера на православия монах е допустима и не е в разрез с действащото законодателство, тъй като излъчената информация в рамките на предаването „Господари на ефира“, несъмнено оказва влияние върху общественото мнение, респ. придобива широк обществен отзвук.

Предвид горното и във връзка с цитираното решение на КС на РБ разгледано на плоскостта на конкуриращите се защитени права, касационният състав прецени, че касаторът не е извършил вмененото му нарушение. В този ред на изложение, съдът е запознат с цитираното от касатора решение на съда в Страсбург, в което е постановено, че не е нарушен чл.8 от ЕКПЧОС.

За прецизност, следва да се отбележи, че не е налице пълна корелация между цифровото изражение на посочената в НП санкционната норма и наложеното наказание на жалбоподателя за нарушение, извършено повторно, доколкото административнонаказателната разпоредба, предвиждаща санкция за нарушение, извършено при условията на повторност е визирана в ал.3 на чл.126 ЗРТ, а в случая е посочена ал.1 на чл.126 ЗРТ.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира атакуваното решение на въззивния съд, с което се потвърждава изцяло оспореното НП, за незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон и като такава следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което отменя

НП № РД- 10- 44 от 16.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.
Административен съд София-град, X- ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 22.11.2018г. по нахд № 10271/2017г., постановено от СРС, НК, 136-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № РД- 10- 44 от 16.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер 6 000 лв. на основание чл. 126 ал. 1, във връзка с чл. 127 ал. 2 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ), за нарушение на чл. 16, ал.1 ЗРТ и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД- 10- 44 от 16.05.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „Нова Броудкастинг Груп“ АД е наложена имуществена санкция в размер 6 000 лв. на основание чл. 126 ал. 1, във връзка с чл. 127 ал. 2 от Закона за радио и телевизия (ЗРТ), за нарушение на чл. 16, ал.1 ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОН
СИЛА НА... 05.04.2019
РАЙОНЕН СЪДИЯ
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ВЪРНО С ОРА
ДЕЛОВОДИТЕЛ: